

[Ragnhild Andersen.]

mængde mennesker. Ikke mindre end 18 pct. af befolkningen over 16 år er udelukket fra at være medlem af en sygekasse på grund af indtægts- og formuebestemmelserne, og mange mennesker lever i frygt for, at deres indtægt skal komme op over disse grænser. Det gør de, fordi det vil betyde en stor økonomisk belastning for dem at komme ud over sygekassegrænserne; lægebesøg og lægeregninger er jo adskilligt mere bekostelige, når man ikke er medlem af en sygekasse. Når problemet er blevet så stort i vore dage, til trods for at sygekassegrænserne reguleres årligt, er en af forklaringerne den, at det bliver mere og mere almindeligt, ja, efterhånden næsten uundgåeligt, at mand og hustru begge må arbejde, hvilket vil sige, at de fastsatte indtægtsgrænser ikke er høje nok til at svare til indtægten for 2 lønarbejdere. Med indtægtsgrænser på 14 600 kr. i hovedstaden, 13 400 i købstæderne og 12 200 i det øvrige land kan det forstås, at adskillige lønarbejdere er blevet udelukket af sygekasserne, og der er mange, som i den kommende tid må regne med ikke at kunne forblive som medlem af en sygekasse.

Det vil også forstås, at heller ikke formuegrænserne i alle tilfælde er tilfredsstillende. For medlemmer, der f. eks. besidder et hus, kan det med formuebestemmelsen, hvorefter enligt stillede har ret til at have en formue på 36 000 kr. og ægtepar 50 000 kr., blive vanskeligt, selv for mennesker med ikke særlig store indtægter, at forblive i sygekassen. Det går her ofte ud over folk, der er kommet op i årene, og som, uden at man kan sige, at de har haft høje indtægter, er kommet i besiddelse af et hus. Takket være opsparing og husets værdistigning udelukkes de af sygekassen.

Man kan så naturligvis med rette spørge, hvordan det kan forhindres, at de mange mindrebedidlede sygekassemedlemmer med små indtægter kommer til at betale for omkostningerne ved at lade alle samfundsborgere få adgang til sygeforsikring, som vi mener er det rigtige. Det er klart, at der her er et problem, som må ordnes på rimelig måde, for det vil naturligvis være uretfærdigt at lade de mindrebedidlede betale for, at de med noget højere indtægter får adgang

til sygeforsikring. Denne side af sagen vil det dog efter vor opfattelse ikke være vanskeligt at finde en rimelig ordning på. Jeg siger også dette, fordi jeg har indtryk af gennem det, der er sivet ud fra kommissionen, at man er stoppet her og ikke vil have med denne side af sagen at gøre. Efter vor opfattelse vil det enkleste, det rigtigste og det mindst bekostelige være at nå frem til en sygeforsikringsordning, der omfatter alle, og hvorefter man opkræver kontingent ad skattevejen efter en progressiv skala. Det vil samtidig være en stor administrativ forenkling. Efter at vi for et par år siden forlod det gamle princip, at kun sygeforsikrede kunne få adgang til folkepension, og gik over til, at hele befolkningen uanset indtægter fik adgang til folkepension, kan det ikke siges at være rimeligt at blive ved at bevare indtægts- og formuebestemmelserne vedrørende medlemskab af sygekassen.

I overensstemmelse med disse synspunkter i min gruppe henstiller jeg til socialministeren for det første at fremskynde kommissionens arbejde, så at vi kan få betænkningen og forslag frem her i tinget til debat og afgørelse. Vi er snart ude af det år, vi befinder os i, og kommer vi først ind i det nye år, kan det blive svært for tinget inden for den tid, der er til rådighed, at færdiggøre en så stor lov, som der her vil blive tale om. For det andet henstiller jeg til ministeren ved udarbejdelsen af de endelige forslag at tage hensyn til de af mit parti fremførte synspunkter.

Poul Sørensen: Jeg takker den højtærede undervisningsminister for de bemærkninger, han gjorde om sagen angående universitetet i Odense. Det vil ikke være stedet her at fordybe sig i, hvad der yderligere kunne være at fremføre. Jeg vil kun ved denne lejlighed efter ministerens svar understrege den vægt, man på Fyn og særlig i Odense lægger på denne sag. Jeg håber, at man fra mange sider, også i det høje ting, vil vise disse tanker interesse og senere yde støtte med hensyn til at få fordelt det, der nu skal bygges op, på en rimelig måde ud over hele landet. Jeg har noteret mig, at den højtærede minister ønsker en mere præcis henvendelse fra Odense og fra Fyn. Det